

สุโกรจน์ เพ็งจรูญ. (2552). พฤติกรรมและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการบริหารจัดการของธุรกิจบ้านพักสัมผัสวัฒนธรรมชนบทในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาและอ่างทอง. วิทยานิพนธ์ บช.ม. (การจัดการทั่วไป) พระนครศรีอยุธยา : มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
อาจารย์ที่ปรึกษา : ดร.กิติมา ทามาดี , ดร.ปฐุมพงศ์ ศุภเลิศ

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่มาพักบ้านพักสัมผัสวัฒนธรรมชนบท 2) ศึกษาระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อบ้านพักสัมผัสวัฒนธรรมชนบท 3) ศึกษาระดับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อการบริหารจัดการของธุรกิจบ้านพักสัมผัสวัฒนธรรมชนบท 4) เปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อบ้านพักสัมผัสวัฒนธรรมชนบท จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล 5) เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อการบริหารจัดการของธุรกิจบ้านพักสัมผัสวัฒนธรรมชนบท จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล 6) เปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อบ้านพักสัมผัสวัฒนธรรมชนบท จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล 7) เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อการบริหารจัดการของธุรกิจบ้านพักสัมผัสวัฒนธรรมชนบท จำแนกตามพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว และ 8) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการของธุรกิจบ้านพักสัมผัสวัฒนธรรมชนบทกับระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นักท่องเที่ยวที่มาพักบ้านพักสัมผัสวัฒนธรรมชนบทจังหวัดพระนครศรีอยุธยา และอ่างทอง จำนวน 384 คน เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test, F-test, χ^2 และค่าลัมประลิทธ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ผลการวิจัยพบว่า

1. นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์การท่องเที่ยวเพื่อพักผ่อน ลักษณะการพักค้างคืน 2–3 คืน ความถี่ในการเดินทางมาพักนานๆ ครั้ง จำนวนสามซิกริที่ร่วมพัก 6–10 คน การรับรู้ข้อมูลสถานที่พักจากเอกสารการท่องเที่ยว วิธีการเดินทางมาพักโดยรถชนิดส่วนตัว เคยมาบ้านพักจำนวน 2 ครั้ง ราคายังคงต่อคืนต่ำกว่า 500 บาท และนักท่องเที่ยวมีความต้องการจะเข้าพักบ้านพักสัมผัสวัฒนธรรมชนบท
2. นักท่องเที่ยวมีระดับความพึงพอใจต่อบ้านพักสัมผัสวัฒนธรรมชนบทโดยรวมอยู่ในระดับมากในด้านบริการ ด้านราคา ด้านทำเลที่ตั้ง และด้านการส่งเสริมการตลาด
3. นักท่องเที่ยวมีระดับความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการของธุรกิจบ้านพักสัมผัสวัฒนธรรมชนบทโดยรวมที่น้ำดีอยู่ ในระดับมากในด้านการวางแผน ด้านการจัดองค์การ ด้านการจูงใจ และด้านการควบคุม
4. นักท่องเที่ยวที่มีการศึกษาแตกต่างกัน มีระดับความพึงพอใจบ้านพักสัมผัสวัฒนธรรมชนบทด้านบริการ และด้านการส่งเสริมการตลาดแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
5. นักท่องเที่ยวที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการของธุรกิจบ้านพักสัมผัสวัฒนธรรมชนบทไม่แตกต่างกัน
6. พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่มาบ้านพักสัมผัสวัฒนธรรมชนบทแตกต่างกัน มีระดับความพึงพอใจที่มีต่อบ้านพักสัมผัสวัฒนธรรมชนบทแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
7. นักท่องเที่ยวที่มีความถี่ในการเดินทางแตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการของธุรกิจบ้านพักสัมผัสวัฒนธรรมชนบทแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
8. ระดับความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการของธุรกิจบ้านพักสัมผัสวัฒนธรรมชนบทมีความสัมพันธ์กับระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวบ้านพักสัมผัสวัฒนธรรมชนบทในระดับปานกลาง ถึงระดับต่ำมากอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05